

Arrest

nr. 270 246 van 22 maart 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 14 januari 2021 België binnen en verzoekt op 15 januari 2021 om internationale bescherming. Op 25 maart 2021 wordt het verzoek om internationale bescherming afgesloten omwille van de vrijwillige terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst.

Op 19 april 2021 komt verzoekster België opnieuw binnen en op 19 mei 2021 verzoekt zij een tweede keer om internationale bescherming. Op 28 september 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend wordt verzonden aan verzoekster en die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op X 1977 in X, waar u opgroeide en ongeveer twintig jaar heeft gewoond. U volgde een opleiding tot verpleegkundige.

In het jaar 1999 werd u voorgesteld aan V.B., een vluchteling uit Abkhazië. Na één keer met V. in Kutaisi te hebben afgesproken, werd u door hem ontvoerd in het kader van een huwelijk. Na deze bruidsroof kon u niet naar uw familie terugkeren. In het jaar 1999 of 2000 huwde u wettelijk met uw man. Jullie kregen samen één dochter A.B. (°01/08/2000). Tijdens de eerste jaren van jullie huwelijk woonden jullie in Tskaltubo, later verhuisden jullie naar Kutaisi. U werkte hier twee jaar in een oncologisch centrum.

Uw man geraakte tijdens jullie huwelijk verslaafd aan alcohol. Als hij gedronken had werd hij gefrustreerd en agressief. U werd door uw man seksueel misbruikt en zo goed als dagelijks door hem geslagen.

Uw dochter A. ging in Tbilisi studeren en verhuisde naar daar voor haar studies. U ging met haar mee. U en uw dochter verbleven in het appartement van de meter van uw dochter. U werkte in Tbilisi op enkele plaatsen als verpleegster. Geregeld keerde u ook terug naar uw woning in Kutaisi. De laatste drie jaar voor uw vertrek verbleef u op deze manier afwisselend in Tbilisi en in Kutaisi. Uw man kam gemiddeld één à twee keer per week naar Tbilisi. Als uw man in Tbilisi was, bejegende hij u eveneens agressief.

In januari 2021 reisde u samen met uw vriendin M.N. (CGVS xx/xxxxx) naar België. Zij was kankerpatiënt en wou in België behandeld worden. U reisde mee als haar verpleegster. Op 15 januari 2021 dienden jullie allebei een verzoek tot internationale bescherming in België in. N. overleed niet veel later. Op 30 januari 2021 werd haar lichaam naar Georgië gebracht. U keerde naar Georgië terug om N.'s repatriëring te regelen.

Op 25 maart 2021 werd uw verzoek tot internationale bescherming afgesloten omwille van uw vrijwillige terugkeer naar Tbilisi (op 30 januari 2021).

Na uw terugkeer uit België woonde u in Kutaisi. De spanningen tussen u en uw man liepen op. U werd verschillende keren door uw man met scherpe voorwerpen bedreigd (zoals messen en vorken) bedreigd. Hij bedreigde u met uw leven en sneed u eenmaal in uw vingers.

Op 18 april 2021 reisde u voor de tweede maal naar België. U diende uw tweede verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 19 mei 2021.

Op 17 juni 2021 werd uw verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk verklaard.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van enkele pagina's uit uw paspoort, uw rijbewijs en verschillende medische documenten waaronder: documenten in verband met de behandeling van uw borst, documenten in verband met uw schildklier, documenten in verband met uw oogproblemen en voorschriften voor medicatie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaarde in Georgië last te hebben van heel grote stress en angst (CGVS p. 8). Ook sinds uw aankomst in België zouden deze angsten niet zijn afgenomen. Telkens als u in het opvangcentrum gaat douchen heeft u schrik dat u door iemand zal aangevallen worden en neemt u een voorwerp mee waarmee u zich in de douche kan beschermen (CGVS p. 9). U zou hier in België hebben gevraagd om een gezien te worden door een psycholoog (CGVS p. 9) en neemt anti-depressiva en kalmeringsmiddelen (CGVS p. 13, 17). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke

problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van uw onderhoud op het CGVS. In tegendeel, u slaagde erin omstandige verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië door uw man vermoord te worden aangezien u van hem bent gevlucht (CGVS p. 11).

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Internationale bescherming kan pas worden verleend bij gebrek aan nationale bescherming, indien de nationale autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

Sinds 2014 zijn in Georgië daarenboven verschillende stappen ondernomen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. Zo ondertekende Georgië in 2014 het Verdrag van de Raad van Europa (inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld). De Georgische regering keurde in 2016, 2017 en 2018 verschillende plannen goed met maatregelen om geweld tegen vrouwen te bestrijden. Zo zijn er ondertussen openbare aanklagers gespecialiseerd in deze materie en instrumenten voor de politie om het risico beter in te kunnen schatten. Sinds 2018 bestaat er tevens een mensenrechtendepartement in het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken met als voornaamste doelstelling te garanderen dat onderzoek in situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen efficiënt verloopt. In juni 2019 keurde het Georgische parlement wetswijzigingen goed waardoor een preventieve aanpak om het gedrag van geweldplegers te corrigeren en recidivisme te beperken wordt aangemoedigd. In 2019 werd eveneens het Victims and Witness Advocate Program opgestart, dat psychologische en emotionele steun verleent aan slachtoffers tijdens gerechtelijke procedures. De wet voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Die maatregelen omvatten opvang voor slachtoffers en een contactverbod voor daders.

GYLA publiceert in maart 2019 een rapport over de doeltreffendheid van de reactie van de Georgische autoriteiten op situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen. Het GYLA-rapport wijst op tekortkomingen in een contactverbod: gedetailleerde informatie over incidenten die hebben plaatsgevonden, voorgeschiedenis en de mogelijke risico's ontbreken. Inbreuken op een contactverbod worden onvoldoende opgevolgd. Sinds augustus 2018 wordt een overtreding van het contactverbod echter wel gezien als een misdrijf vanaf de eerste overtreding en niet vanaf de tweede. In 2019 zijn er minder overtredingen van het contactverbod. In 2018 verschijnen in de media berichten over politieagenten die sommige gevallen van huiselijk geweld negeren of toedekken. Het gaat hier echter voornamelijk over zaken waarin iemand van een ministerie betrokken is.

Het verhoogde aantal maatregelen om slachtoffers van huiselijk geweld te beschermen, alsook het feit dat er meer bekendheid is rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld, zorgen ervoor dat het aantal klachten jaarlijks toeneemt.

Hoewel er nog bepaalde tekortkomingen zijn in de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld, zijn er de afgelopen jaren diverse wettelijke initiatieven genomen

en ondersteuningsmechanismen opgezet. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Het is bijgevolg aan de verzoeker zelf om aannemelijk te maken dat de autoriteiten in zijn/haar geval, omwille van specifieke elementen eigen aan zijn/haar situatie, onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te verlenen, of dat hij/zij zelf, bijvoorbeeld omwille van een specifieke, bijzonder kwetsbare situatie, onmogelijk in staat zou zijn om een beroep te doen op bescherming die door de autoriteiten wordt geboden.

Er dient echter opgemerkt te worden dat u geen enkele stap hebt ondernomen om bescherming te verkrijgen.

Het CGVS erkent dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld, die kunnen kampen met trauma's omwille van het fysiek en/of emotioneel geweld dat ze hebben ondergaan, niet evident kan zijn om de stap te zetten om bescherming te zoeken. Omwille van de specifieke omstandigheden in uw hoofdte kan er echter van u worden verwacht dat u stappen zou hebben ondernomen, en in de toekomst kan ondernemen, om in Georgië bescherming te krijgen. U kan bovendien niet aannemelijk maken waarom de Georgische autoriteiten in uw situatie onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op uw familiale netwerk dat u kan bijstaan om bescherming te zoeken.

U had een goede relatie met uw ouders en beide broers toen u nog in Georgië woonde. Ook ten tijde van uw onderhoud op het CGVS had u een goede relatie met uw moeder en broers. Uw vader overleed tien jaar geleden (CGVS p. 5, 6). U zou uw familie niet op de hoogte hebben gebracht van de problemen met uw man. U vertelde uw moeder hier niet over om haar te sparen, ze zou lijden aan een hoge bloeddruk (CGVS p. 10). Uw vader stierf nog voor de problemen met uw man begonnen (CGVS p. 10). U lichtte uw broers niet in over uw situatie, omdat dit alleen maar meer ruzie zou veroorzaken. U wou voorkomen dat de situatie escaleerde. U vermoedt dat uw broers met uw man zouden afrekenen, indien u hen zou inlichten over de problemen die u met uw man had (CGVS p. 10). U sprak evenmin met uw familie over uw wens om van uw man te scheiden (CGVS p. 16). Uw gevoel zei u dit niet te doen. Uw familie zou u anders naar de reden van uw scheiding vragen, waarna u over de problemen zou moeten vertellen. Wanneer u gevraagd werd of uw familie u zou steunen in de beslissing om te scheiden, verklaarde u het niet te weten. U zou hier niet over nagedacht hebben aangezien u deze beslissing niet kon nemen (CGVS p. 16-17).

Het is opmerkelijk dat u hier nooit over nadacht, hoewel u volgens eigen zeggen verschillende keren aan een scheiding dacht (CGVS p. 10). Bovendien verklaarde u tijdens hetzelfde interview dat u bij een scheiding nergens terecht kon. Indien u ergens terecht zou kunnen en het gevoel zou hebben dat u werd gesteund, zou u wel de stap van een scheiding hebben gezet (CGVS p. 10). Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat u hier niet met uw familie over heeft gesproken, temeer omdat uit uw eerdere verklaringen wel blijkt dat uw broers u zouden steunen indien zij zouden weten welke behandelingen u moest ondergaan door toedoen van uw man. Uit niets blijkt dat u niet op de steun van uw moeder en broers zou kunnen rekenen indien u zou beslissen van uw man te scheiden.

Uw dochter, die ondertussen 21 jaar oud is en in Tbilisi studeert en verblijft (CGVS p. 3, 4, DVZ vragenlijst nr. 16 p. 9), heeft in het verleden gezien hoe uw man u agressief behandelde (CGVS p. 9). Ze was erg ongerust over u en verklaarde dat u uit de buurt van haar vader moest blijven en ervoor moest zorgen dat u in leven bleef (CGVS p. 15). Uw dochter was degene die u naar de luchthaven reed toen u voor de tweede keer naar België reisde (CGVS p. 15). Zij steunt u met andere woorden in uw keuze om uw man te verlaten.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u in Georgië de mogelijkheid had om gedurende de laatste drie jaar, samen met uw dochter, in het appartement van de meter van uw dochter te verblijven en met andere woorden gescheiden van uw man te wonen (CGVS p. 3-4).

Er kan dan ook besloten worden dat u over een familiaal netwerk in Georgië beschikt, waar u bij terugkeer naar Georgië terecht kan voor steun. Dit netwerk zou u kunnen helpen klacht in te dienen bij de autoriteiten en zou u kunnen helpen verdere ondersteuning te zoeken (bijvoorbeeld in verband met juridische bijstand of assistentie van ondersteunende diensten die zich in Georgië met deze

problematiek bezighouden) (informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier toont immers aan dat deze er wel zijn).

Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat de Georgische autoriteiten in het verleden reeds onwillig of onmachtig waren om u bescherming te verlenen, u deed er immers geen beroep op. Wanneer u gevraagd werd waarom u in het verleden geen klacht had ingediend of elders hulp had gezocht, haalde u geen overtuigende argumenten aan.

Zo verklaarde u dat u nooit een klacht tegen uw man hebt ingediend omdat u dit niet durfde. Indien u klacht zou indienen bij de politie gelooft u dat uw man zou worden opgepakt. U vreest echter wat er zou gebeuren nadat uw man zou worden vrijgelaten (CGVS p. 17). U hoorde op het nieuws over vrouwen die om het leven werden gebracht door hun man omdat ze hen wilden verlaten en gaf het voorbeeld van een vrouw die door haar man werd vermoord nadat deze zijn gevangenisstraf had uitgezeten (CGVS p. 12). U vreest dat uw man u om het leven zou brengen indien u een klacht tegen hem zou indienen. U durft zelfs geen scheiding aan te vragen (CGVS p. 12-13). Zoals reeds eerder werd beargumenteerd toont de beschikbare informatie echter niet aan dat de autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. U toont niet aan dat het in uw specifieke situatie niet mogelijk zou zijn om bescherming te krijgen. Het voorval dat u aanhaalt gaat daarenboven om een specifiek incident, dat niet concreet aantoont dat u, in uw situatie geen bescherming zou kunnen krijgen.

Verder contacteerde u in Georgië nooit een advocaat om te horen wat uw opties waren, noch won u elders juridisch advies in met betrekking tot uw problemen (CGVS p. 12-13). U deed dit niet uit angst dat uw man hierachter zou komen, en vreesde eveneens dat u het juridisch advies toch niet zou kunnen opvolgen (CGVS p. 12).

U bent op de hoogte van het feit dat er in Georgië organisaties bestaan die vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld bijstaan. U durfde deze echter niet te contacteren, wederom uit angst dat uw man hierachter zou komen. U vreesde dat dergelijke organisatie stappen zou ondernemen tegen uw man (CGVS p. 12). U heeft zich evenmin geïnformeerd naar de werking van dergelijke organisatie. Medicatie die u kreeg zorgde ervoor dat u meestal onverschillig en aan het slapen was (CGVS p. 12).

Daarenboven verklaarde u dat u verschillende keren met uw buurvrouw D.L. over een mogelijke scheiding heeft gesproken. In verband hiermee verklaarde u: "Ik heb met haar besproken dat ik hem wou verlaten, van hem wou scheiden, maar met de scheiding ik kon nergens terecht (...) Als ik ergens terecht zou kunnen en het gevoel hebben dat iemand me steun biedt **en zeker aan de kant van de overheid**, dan zou ik wel die stap hebben gezet, maar dat was het niet." (CGVS p. 10). In dat opzicht kan er des te meer van u verwacht worden dat u stappen zou hebben ondernomen om in Georgië bescherming te zoeken.

Tot slot kunnen er – los van bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden die u in Georgië heeft – ook enkele twijfels geplaatst worden bij de ernst van de vrees voor uw man. Uw gedrag en acties zijn immers niet in overeenstemming met dergelijke voorgehouden vrees.

Zo dient opgemerkt te worden dat u reeds in januari 2021 naar België reisde met een vriendin die hier een medische behandeling wou krijgen. U was niet van plan om in België te blijven, maar zou zolang blijven als zij u nodig had (CGVS p. 14). Hoewel u een verzoek tot internationale bescherming had ingediend, zette u deze procedures stop en keerde u na het overlijden van uw vriendin naar Georgië terug. Het is zeer opmerkelijk dat u naar Georgië terugkeerde. Zo verklaarde u bij aanvang van uw onderhoud dat uw man de laatste tijd op zoek ging naar scherpe voorwerpen zoals messen en voorwerpen om tegen u te gebruiken. Gevraagd over welke periode dit dan precies ging verklaarde u dat het vooral over de laatste drie jaar ging, de situatie was erger geworden wanneer u naar Tbilisi verhuisde (CGVS p. 8-9). Later tijdens het onderhoud verklaarde u dat u ongeveer een jaar of meer voor het interview bedreigd werd met voorwerpen met een iets zachtere vorm, de maanden nadien escaleerde de situatie, werd u door uw man met scherpe voorwerpen en met de dood bedreigd (CGVS p. 11-12). Ook daarvoor, toen uw man u sloeg, zei hij verschrikkelijke dingen tegen u (CGVS p. 11). Het is dan ook bevreemdend dat u nog naar Georgië en uw man terugkeerde. U verklaarde te zijn terug gekeerd omdat uw vriendin was overleden. Na haar dood moest er veel geregeld worden en ze had niemand anders (CGVS p. 14, 5). Deze vaststelling raakt kant noch wal. Eerder tijdens het interview verklaarde u immers dat het kind van uw vriendin vermoedelijk haar verblijf in het Belgische ziekenhuis

had geregeld (CGVS p. 13). Het feit echter dat u naar Georgië terugkeerde ondanks de jarenlange mishandelingen die u onderging door toedoen van uw man, doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en het acute karakter van uw voorgehouden vrees ten opzichte van uw man.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande beslissing. Uw rijbewijs en reispaspoort bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Verder legde u nog verschillende medische attesten voor van de behandelingen die u in Georgië kreeg.

U verklaarde dat u door stress en de zenuwen schildklierproblemen kreeg en een probleem met uw ogen (CGVS p. 2). U heeft cystes in uw linkerborst die enorm veel pijn doen, u vermoedt dat ze door de slagen van uw man zijn ontstaan (CGVS p. 3). U ontwikkelde pijn in uw linkerzijde, eveneens omwille van de stress en de slagen. De neuropatholoog in Georgië stelde vast dat er bloedvatvernauwingen waren, waarvoor u spuitjes kreeg voorgeschreven (CGVS p. 17). U heeft eveneens psychologische moeilijkheden en kreeg reeds in Georgië kalmeringsmiddelen en antidepressiva voorgeschreven (CGVS p. 17). U legde echter geen documenten neer die deze psychologische moeilijkheden aantonen (CGVS p. 17).

Deze verklaringen, noch de documenten die u in verband hiermee voorlegde, veranderen niets aan eerder gemaakte appreciatie. Uit niets in uw verklaringen en deze documenten blijkt immers dat u in Georgië niet in staat zou zijn bescherming van de autoriteiten in te roepen. Daarenboven beschikt u in Georgië over een netwerk waar u terecht zou kunnen voor steun (cfr. supra).

Ter volledigheid van de beslissing dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel blijkt dat verzoekster zich niet kan vinden in de bestreden beslissing en wel om volgende reden:

"Verweerster betwist niet dat verzoekster tot slachtoffer is van huiselijk geweld door haar echtgenoot.

Verzoekster is echter overtuigd dat verzoekster de nodige hulp zou kunnen krijgen in GEORGIË.

De positie van vrouwen in Georgië wordt sterk beïnvloed door de lokale context en de Georgische cultuur. De lokale context is enerzijds de macho-cultuur die nog steeds heerst in Georgië. Die houdt

kortgezegd in dat van oudsher wordt aangenomen dat mannen superieur zijn aan vrouwen. Anderzijds is de lokale context de grote invloed van de conservatieve overtuigingen van de Georgische Orthodoxe Kerk. Het is bijvoorbeeld niet heilzaam voor de promotie van gendergelijkheid wanneer de patriarch publiekelijk stelt dat er geen sprake is van gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Een zeer veelzeggend voorbeeld over hoe tradities de positie van vrouwen negatief beïnvloeden is het kidnappen van vrouwen om een huwelijk af te dwingen. Deze eeuwenoude traditie is tegenwoordig verboden, maar desondanks worden er nog steeds vrouwen in vooral plattelandsgebieden gekidnapt - met gedwongen huwelijken, verkrachtingen, verbanning uit de familie en alle andere schadelijke gevolgen van dien.

Omdat de Georgische regering de huidige situatie zorgwekkend vindt (en ook omdat de EU gendergelijkheid hoog in het vaandel heeft) zijn er verschillende overheidscommissies opgezet en wetten aangenomen die de rechten van vrouwen moeten promoten. Heel belangrijk was het aannemen van de Law on Gender Equality in 2010. Deze wet geeft vrouwen gelijke kansen in de politiek, de werkgelegenheid, educatie, gezondheidzorg en de sociale zorg.

Maar toch blijkt uit de bovenstaande voorbeelden en recente statistieken dat al deze goede bedoelingen ten spijt er nog steeds veel genderongelijkheid is in Georgië. Om wat voorbeelden te noemen: het percentage vrouwen in het Georgische parlement bedraagt maar 11% (17/150), en er zijn geen vrouwelijke burgemeesters in Georgië. Een andere netelige kwestie is dat Georgische ouders gemiddeld drie keer liever een jongen dan een meisje krijgen.

Dit maakt dat ondanks alle inspanningen huiselijk geweld en gedwongen huwelijk een wijdverspreid probleem blijven, zoals ook bevestigd wordt door de UN:

"Domestic violence against women along with the discriminatory practice of child, early and forced marriage remain among the most prevalent forms of violence against women (VAW) in Georgia. According to the 2009 UNFPA-supported National Research on Domestic Violence against Women in Georgia, 6.9 per cent of women reported having experienced physical violence from their husband or a partner, and 3.9 per cent experienced sexual violence during their lifetime. The 2014 UN Women study on perceptions and attitudes towards domestic violence concluded that 77.8 per cent of the respondents believe that domestic violence occurs very often or quite often; 66.8 per cent admitted that they know victims/ survivors of domestic violence; and 56.3 per cent admitted that they know perpetrators personally. "

"Ending violence against women in Georgia requires the changing of behaviours, beliefs and structures that reinforce gender inequalities and normalize violence. Gender roles that maintain women's subordinate position within the household underpin the normalization of violence against women, in particular within the domestic sphere, as violence is used as a tool to maintain men's power over the family unit. This highlights the importance of working with men and boys to promote gender equality. The findings also highlight the need for justice and health response services to better meet the needs of women who have experienced violence or harassment."

2.2. Verzoekster voegt volgend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- UN Women, "National study in violence against women in Georgia 2017".

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 28 september 2021 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.2. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.3. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Georgië door haar echtgenoot vermoord te worden aangezien zij van hem is gevlucht.

Blijkens de bestreden beslissing erkent het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld niet evident kan zijn om de stap te zetten om bescherming te zoeken. Evenwel, omwille van de specifieke omstandigheden in verzoeksters hoofde kan worden verwacht dat zij stappen zou hebben ondernomen of in de toekomst kan ondernemen om in Georgië bescherming te krijgen. Verzoekster beschikt over een sociaal netwerk in Georgië, waar zij bij terugkeer terecht kan voor steun, dat haar zou kunnen helpen klacht in te dienen bij de autoriteiten en haar zou kunnen helpen verdere ondersteuning te zoeken. Verzoekster kan bovendien niet aannemelijk maken waarom de Georgische autoriteiten in haar situatie onwillig of onmachtig zouden zijn om haar bescherming te verlenen. Zo heeft verzoekster in het verleden nooit beroep gedaan op de autoriteiten, heeft zij nooit klacht ingediend tegen haar echtgenoot, nooit enige juridische hulp gezocht en nooit geïnformeerd naar de werking van organisaties die vrouwen, die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, bijstaan. Daarnaast kunnen er ook enkele twijfels geplaats worden bij de ernst van de vrees voor haar echtgenoot. Verzoeksters gedrag en acties zijn immers niet in overeenstemming met

dergelijke voorgehouden vrees. Zo is het zeer opmerkelijk en bevreemdend dat zij, ondanks de jarenlange mishandelingen die zij onderging door toedoen van haar echtgenoot, naar Georgië terugkeerde vrijwel meteen nadat zij voor de eerste keer een verzoek om internationale bescherming in België indiende, hetgeen in ernstige mate afbreuk doet aan de ernst en het actuele karakter van haar voorgehouden vrees ten opzichte van haar echtgenoot. De door verzoeksters voorgelegde documenten, waaronder medische attesten, kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, niets aan bovenstaande appreciatie, dat zij in staat zou zijn bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen en dat zij daarenboven in Georgië over een netwerk beschikt waar zij terecht kan voor steun, veranderen. Ter volledigheid wordt nog opgemerkt dat de door verzoekster ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, inzake subsidiaire bescherming. Verzoekster dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, zijnde het richten van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in het voorliggende verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om de motieven op grond waarvan besloten wordt dat zij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, die pertinent, terecht en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Verzoekster komt immers in wezen niet verder dan het verwijzen naar de nog steeds bijstaande genderongelijkheid in Georgië en naar het gegeven dat ondanks alle inspanningen huiselijk geweld en gedwongen huwelijk een wijdverspreid probleem blijft, hetgeen bezwaarlijk een dienstig, concreet verweer kan worden geacht. Hiermee slaagt zij er geenszins in om de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Wat verzoekster, onder verwijzing naar de bij het verzoekschrift gevoegde rapport van *UN Women* uit 2017 aanhaalt, met name dat ondanks alle inspanningen huiselijk geweld een wijdverspreid fenomeen in Georgië blijft, blijkt ook uit de bij het administratief dossier gevoegde *COI Focus Georgie, Algemene situatie d.d. 24 november 2020*, en wordt door de Raad ook niet betwist. Uit deze COI Focus blijkt evenwel ook dat de Georgische autoriteiten sinds 2018 verschillende maatregelen hebben genomen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen, dat het aantal klachten jaarlijks toeneemt, dat er tijdelijks beschermingsmaatregelen voorhanden zijn, zoals opvang voor slachtoffers en een - zij het met tekortkomingen - contactverbod voor daders.

De loutere verwijzing naar de, onder verwijzing naar een rapport uit 2017, algemene toestand in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend manifest in gebreke. Zij tracht de pertinente, draagkrachtige en terechte vaststellingen van de bestreden beslissing dat zij nooit beroep heeft gedaan op de Georgische autoriteiten, dat niets erop wijst dat zij dat bij een terugkeer niet zou kunnen doen en dat zij een netwerk heeft in Georgië, geenszins te weerleggen aan de hand van enig concreet en inhoudelijk verweer.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen concrete, op haar persoon betrokken elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing, die dan ook onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.5. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.6. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS